GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT

Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

nant. et fiunt. Ordinem huic mo
dum in toto vniuerso est primo
ordo partium prime diuisionis ordi
natarum. Vna prime nobilitate na
ture tenet locum altiori gradu
in entibus et ordinat ad opera
tiones nobiliores. Secundo est col
latio eorum que nata sunt cu
libus nature ad consecutionem finis
per sua opera. Ratio autem vtrius
que illorum est a primo deo ab eterno
et executio est ex tempore. Ratio igi
tur prima preexistens apud deum
vocatur dispositio quia est spiritus or
dinem primum in toto. Et secundo
vocatur prudentia quia est eorum
quia expedit rei ad operationem
propter consecutionem finis. Prudentia enim
de qua hic tractatur de consequen
tibus ad finem. Secundo autem prima
est creatio. Et executio secundo vocat
gubernatio sicut spiritus est Oxonie
Tu autem pater ab initio guber
nas omnia tua prudentia. Ex
quo patet quod gubernatio presuppo
nit prudentiam sicut actus impe
tus a ea prudentia et dispo
sitionem. Et per hoc est vnusquisque or
dinate in gradu suo quod pru
dent de rebus ad exequendum
officium suum. Vetusque autem hoc
supponit sententia quod quam
deus non solum cognoscit ea que
ordinat immediate et ad finem
sed etiam ipsum finem propter quem
istum ordinem instituit. Et etiam
quod prudentia per se et directe per
tinet ad intellectum practicum. Vnde
Boetius ex de consolatione dicit
quod prudentia est ipsa diuina
ratio in summo omnium principe
constituta. Sed executio prude
tie non fit nisi mediante vo
luntate diuina quia importat actus
insequentes in materiam exterior
et sic loquitur Damascenus li.
2. ca. 29. quod prudentia est
diuina voluntas per quam omnia
quecumque fiunt in fine quemcumque di
rectorum accipiunt. Videtur ergo
quod aliquid potest subesse prudentie
dupliciter. Vno modo sicut illud cui pru
det et hoc modo subiacet prude
tie sola subsistentia vel supposita. Cuius ratio est quia illi
soli cuius est agere et per actum te
det in finem oportet quod prudeat
ei de his quia expedit actionem
et consecutionem finis. Et solum suppo
sitis quibus agere et per actum ten
det in finem quod sic non omnia sub
siunt prudentie ut eis prudeat
et solum supposita quomodo potest aliquid
subesse prudentie non secundum
huiusmodi cui prudet et sic illud
de quo prudet vel de quo prude
tur. Vtroque enim tradit sed pro
uidentia sicut rationem expedie
tis et eius motum impedimentorum
et hoc modo dicitur est quod omnia
que sunt in creaturis subsunt
prudentie quod per eius motum tria

172